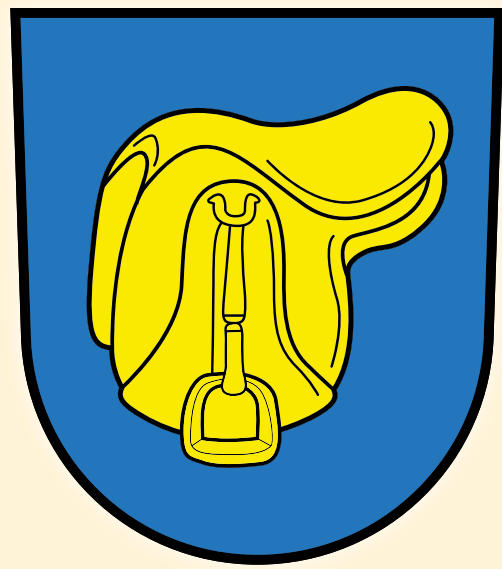

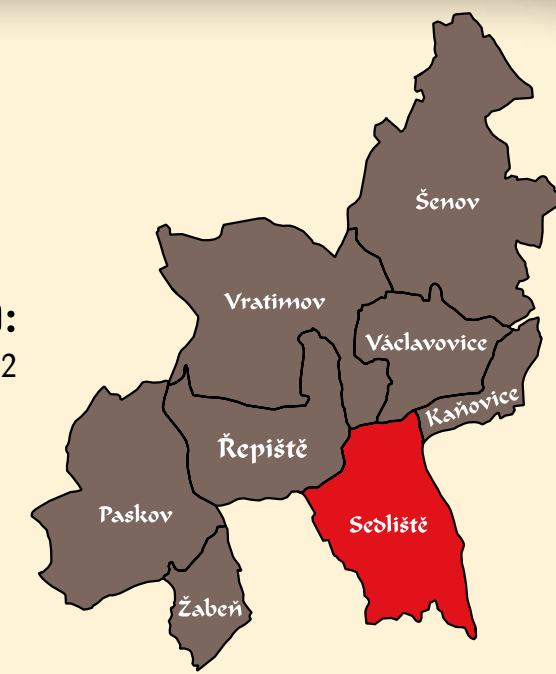
Region Slezská brána

Počet obyvatel
k 1. 1. 2012: 1471

Sedliště

Rozloha:
9,90 km²

Kostel Všech svatých

Když v roce 2005 vydala obec svou monografii nazvanou Čtení o Sedlištích, jedním z prvních údajů, které se tam uváděly, bylo číslo udávající počet obyvatel: 1276. Po sedmi letech je toto číslo o poznání větší: 1471. Sedliště jsou tedy místem, z něhož lidé neodcházejí, naopak sem přicházejí useláči noví.

Jejich předchůdci, zakladatelé obce, sem přišli někdy ve 13. století opravdu zdaleka, až z Lužice. Kolonizátoři byli totiž příslušníci lužického šlechtického rodu Baruthů, kteří si s sebou přivedli své krajany. Je to ovšem doba, k níž nám scházejí jakékoli doklady. Poprvé jsou Sedliště v písemných pramenech připomínány až na počátku 14. století, všeobecně se udává rok 1305, i když listina samotná, v níž se jméno obce zmiňuje, není přímo datována. První podrobnější informace jsou pak dokonce až z roku 1580. Sedliště měly tehdy 27 osedlých a v rámci ostatních vesnic frýdeckého panství patřily k těm největším. V obci byl rybník a mlýn. Podle urbáře z roku 1636 přibyl panský dvůr a také soustava 7 panských rybníků pro chov ryb. Některé rybníky byly zrušeny v 2. polovině 18. století, zbývající jsou postupně obnovovány a při Ostravické Datynce tak vzniká příjemná lokalita vhodná k odpočinku a rekreaci. Místo, které stojí zato navštívit.

Patrně už v době zakládání vsi si obyvatelé postavili dřevěnou kapli. Roku 1624 byl postaven větší dřevěný kostel a ten pak byl o čtrnáct let později na popud majitele panství Jiřího z Oppersdorfu přestavěn do podoby, která se velmi blíží té dnešní. Poslední úprava vnější podoby kostela byla provedena r. 1862, kdy byla zbourána původní věž, která byla nahrazena zadní pavlačí a novou věží s dvouramenným cyrilometodějským křížem. Dřevěný kostel Všech svatých je dnes jednou z nejvýznamnějších regionálních památek lidové architektury. Pamětihodností k obdivování je ale v obci celá řada: za všechny uvedme alespoň hned u kostela hřbitov s litinovými kříži, dále pak například kamenné sochy Panny Marie Frýdecké a Jana Nepomuckého.

Sedliště se dále utěšeně rozrůstaly, na konci 18. století byly už druhou největší obcí panství. Počátkem 40. let 19. století zde žilo 781 obyvatel, v obci bylo 15 selských gruntů. Ve 2. polovině 19. století mělo v Sedlištích velký ohlas české národní hnutí. V obci bylo už v roce 1852 14 odběratelů knih. Traduje se, že už v r. 1865 vznikla v obci první knihovna. V takovémto kulturním ovzduší se dařilo i význam-

ným osobnostem, z nichž je nutno jmenovat alespoň Jožu Vochalu (1892 – 1965), slezského národopisného pracovníka, který sice nebyl rodákem, ale jeho činnost je se Sedlištěmi neodlučitelně spjata. Tento neúnavný regionální historik, publicista a sběratel slezských národních tradic, písní, tanců a jiných starožitností byl také jedním z hlavních iniciátorů a pak čelnou osobností dnes již legendárního Národopisného sdružení Sedlišťanů. Sdružení sice zaniklo s Vochalovou smrtí, nicméně jeho odkaz je patrný dodnes, minimálně v podobě Muzea Lašská jizba otevřeného v roce 1977. Jsou tu shromážděny početné předměty z domácností, nábytek, zemědělské nářadí, řemeslnické nástroje, mužské i ženské kroje, písemnosti, náboženské tisky, mnoho jedinečných dokladů života předchozích generací Sedlišťanů. Sběratelská činnost zůstala zdejším obyvatelům vlastní, sbírka muzea je totiž stále doplňována dary občanů. Vedle stálé expozice se v muzeu pořádají také programy pro školy a výstavy.

Přelom 19. a 20. století je dobou spolčování. Také v Sedlištích vzniklo několik spolků, z nichž dva působí dosud: v roce 1891 založený Sbor dobrovolných hasičů a o deset let později založený Hornicko-hutnický spolek Rozkvět (dnes s názvem Hornický spolek Rozkvět). Na doplnění připomeňme ještě roku 1906 vzniklý Včelařský spolek, Besídku venkovského dorostu z roku 1940, Tělocvičnou jednotu Sokol Bruzovice – Sedliště založenou v roce 1920 a TJ Orel z roku 1924.

Na přelomu 19. a 20. století prochází vesnice velkou proměnou. Dřevěná stavení jsou postupně nahrazována zděnými a jejich obyvatelé velkým dílem přestávají pracovat v zemědělství a hledají si nová zaměstnání v průmyslových podnikách v okolí. Roku 1920 byla v obci zřízena pošta, ve 20. letech byla do obce zavedena autobusová doprava a roku 1932 i elektřina.

Nejvyšší bod v obci se nachází na kopci Černá zem (374 m. n. m.), dříve nazývaném Baba, z nějž je krásný výhled nejen na okolní vesnice, ale i na panoráma Moravsko-slezských Beskyd s Lysou horou. Také z tohoto důvodu vznikla v kruhu okolo Joži Vochaly ve 20. letech myšlenka zřídit na tomto místě mohyly pro Petra Bezruče. K realizaci tohoto smělého plánu pak sice z různých důvodů nedošlo, vrchol Černé země přesto nezůstal prázdný. V září 1932 zde byl slavnostně odhalen náhradní pomník Osvobozené půdy s betonovou maketou pluhu a roku 1962 bylo místo alespoň po básníkovi nazváno Bezručovou vyhlídkou. Toto oblíbené výletišťe by si už pro výhled, který poskytuje, neměl nechat ujít žádný návštěvník obce.

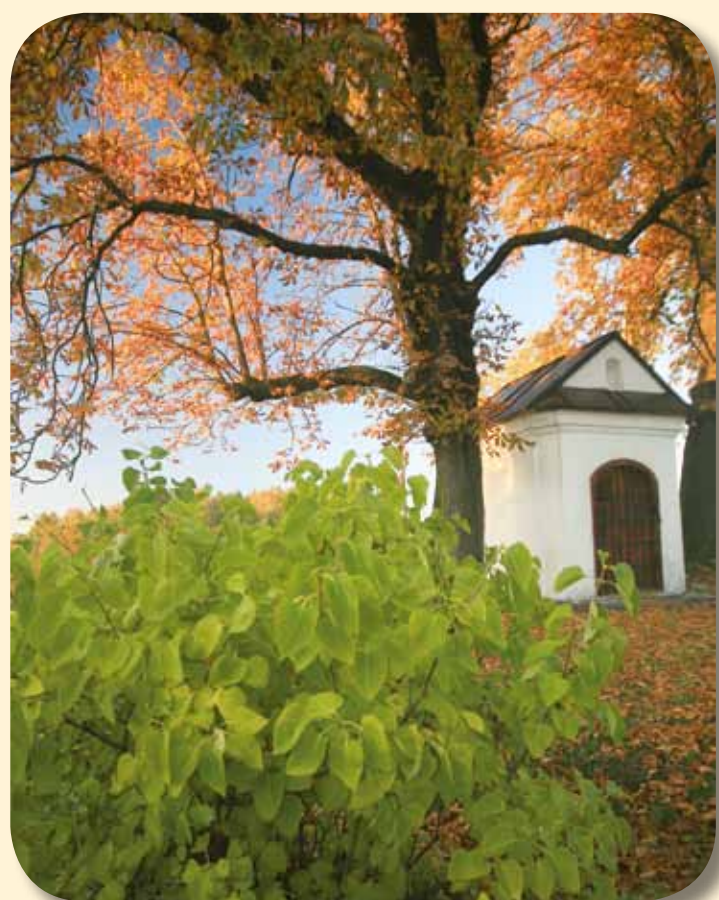
Výhled na panoráma Beskyd ale není jediným potěšením z krásné přírody, kterého se může návštěvník Sedlišt dostát. Za pozornost rozhodně stojí také studánky v Datyňském lese, zejména pak studánka Ryninka nacházející se na hranici se sousedními Václavovicemi. Komu k občerstvení nestačí čistá pramenitá voda, může využít pohostinnosti stylové restaurace Lašská jizba.

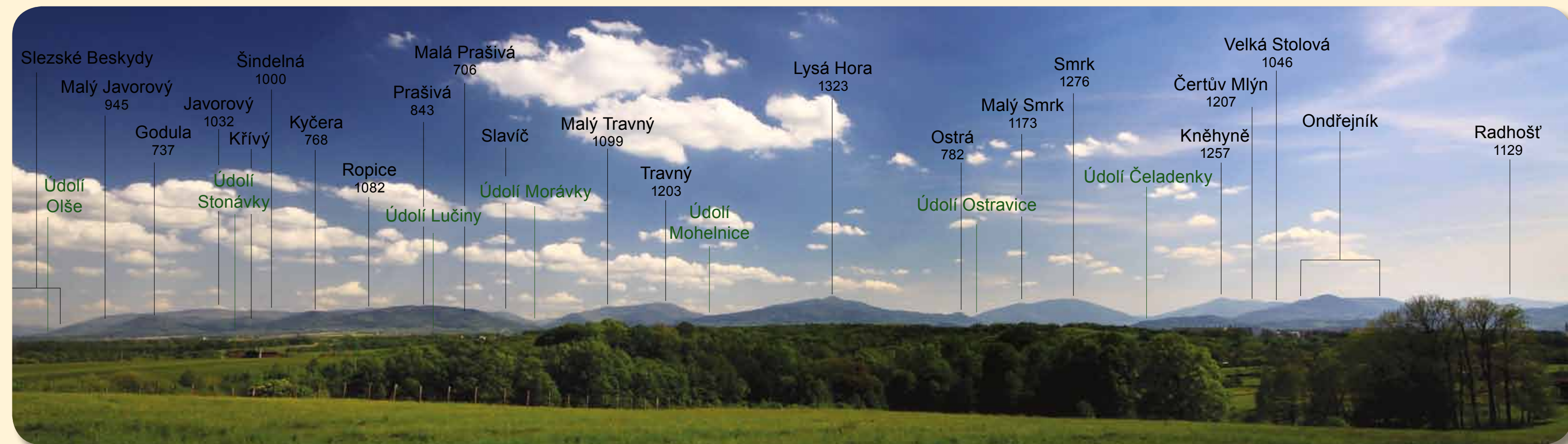
Interiér muzea

Bezručova vyhlídka s památníkem Osvobozené půdy

Kaple Svaté Trojice na Mlázčích

Panoráma Moravsko-slezských Beskyd z Bezručovy vyhlídky

Šenov

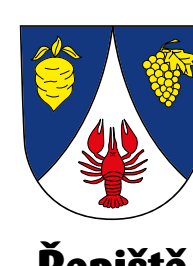
Vratimov

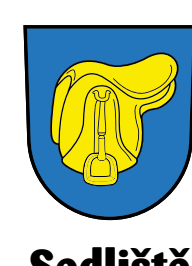
Paskov

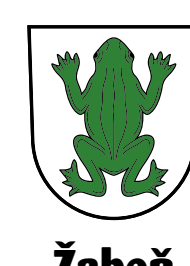
Václavovice

Řepiště

Sedliště

Zabeň

Kaňovice

